

Ἑλεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΛΗΜΟΣ

Ἀριθμός φύλλου 347

Μάϊος-Ἰούνιος 2016

Ἡ ἐνότητα τῆς Ὁρθοδοξίας

(Ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ὁμώνυμο βιβλίο τοῦ Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος Νικοδήμου)

Εἶναι χαρακτηριστικό ὅτι σέ κάθε ἐπίσημη συνάντησι προκαθημένων τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν καί σέ κάθε ἐπικοινωνία ἀδελφῶν Ἐπισκόπων, ἡ ἐπιθυμία τῆς ἐνότητας ἐκφράζεται μέ ζωηρότητα καί ἡ ἐπιχειρηματολογία ἐκδιπλώνεται μέ πάθος καί πειστικότητα. Ἡ ἐνότητα παραμένει τὸ κεντρικὸ κεφάλαιο τῆς Ὁρθόδοξης Θεολογίας μας. Ἀντιμετωπίζεται ὡς θησαυρὸς κληρονομημένος ἀπὸ τοὺς Πατέρες μας. Ὡς προϋπόθεσι καί ὡς παράγωγο τῆς Συνοδικῆς δομῆς τῆς Ἐκκλησίας μας. Ποτέ, ὅμως, ὡς κατάστασι στατική, «τετελειωμένη». Πάντοτε, ὡς καρπογονία δυναμικὴ τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Ὡς κλίμα πνευματικὸ, πού ἐπιδέχεται βελτίωσι καί ἀνάπτυξι. Ὅλοι ἀναγνωρίζουν ὅτι ἡ ἐνότητα μέσα στὴν εὐρύτατη οἰκογένεια τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας δέν εἶναι ἡ ἀδιατάρακτη, μηχανικὴ περιχώρησι τῶν ψυχῶν καί τῶν τοπικῶν Ἐκκλησιῶν. Εἶναι ἡ ἐργώδης προσπάθεια νά βιωθῇ ἡ ἀτμόσφαιρα τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου καί νά μεταφερθῇ στὴ σύγχρονη πραγματικότητα τὸ πνεῦμα διακονίας, πού μᾶς παραδόθηκαν ἐκείνη τὴν ἀνεπανάληπτη στιγμὴ μέ τὸ συγκλονιστικὸ ὑπόδειγμα τοῦ Ἱεροῦ Νιπτήρα.

Δέν ἀρκεῖ ὅτι ἀναφερόμαστε στὴν ἴδια ἀποστολικὴ παράδοσι καί ὅτι ἐνσαρκώνουμε στὴν Εὐχαριστιακὴ μας κοινότητα τὴν ἴδια πατερικὴ ἐμπειρία. Ἡ κληρονομιά τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, τὰ μηνύματα τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας καί ὁ πλοῦτος τῆς παραδόσεώς μας μᾶς υποχρεώνουν σέ συνειδητὴ συμπίορνευσι «ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι» καί σέ ἔμπονη προσπάθεια ὑπερβάσεως καί ὑπερνικῆσεως τῶν πειρασμῶν, πού τρέφουν τὴν ἀτομικὴ ἢ τὴν ὁμαδικὴ ἔπαρσι καί σκίζουν τὸν ἄρραφο χιτῶνα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ὁμοψυχίας.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Κα΄

Ένίσχυση του μετώπου της παρανομίας

Τό έτος 1994, από πλευράς χειρισμών της διοικήσεως της Έκκλησίας για τό εκκλησιαστικό πρόβλημα, πέρασε μέ μία κορύφωση της αύθαιρεσίας, της άντικανονικότητας και της παρανομίας. Ο Αρχιεπίσκοπος και ή μικρή περί αυτόν ομάδα ποδοπάτησαν και πέταξαν τίς αποφάσεις του Συμβουλίου της Έπικρατείας –Σ.τ.Ε.– (και ιδιαίτερα τήν 1028/1993 της Όλομέλειας) στόν κάλαθο τών άχρήστων (παρ' όλον ότι μέ όρκο είχαν ύποσχεθεϊ μέ τή διαβεβαίωσή τους ως έπισκόπων νά τηρούν τό Σύνταγμα και τούς Νόμους –τό Σύνταγμα έπιτάσσει τήν τήρηση τών αποφάσεων του Σ.τ.Ε.). Αποτέλεσμα:

-δέν καλοϋσαν τούς νόμιμους πλέον μητροπολίτες στά όργανα διοίκησης της Έκκλησίας,

-θεωροϋσαν τίς δυό μητροπόλεις (Λάρισα και Άττική) κενές και στην άρχή τοποθετοϋσαν τοποτηρητές και στό τέλος έκαναν έκλογές στίς μη κενές αυτές μητροπολιτικές περιφέρειες. Στην Καρδίτσα θεωροϋσαν νόμιμο τόν παράνομο (μετά και τίς αποφάσεις του Σ.τ.Ε.) Κλεόπα,

-και μέσα στό 1994, πέρα από τίς παράνομες (για τούς παραπάνω λόγους) έκλογές τών Παντελεήμονος Μπεζενίτη και Ήγνατίου Λάπα, προχώρησαν και σέ άλλες έκλογές (Βεροίας και Ίωνίας και Φιλαδελφείας), πού και αυτές έπασχαν από άκυρότητα, αφού δέν υπήρχε νόμιμη σύνθεση στην Ίεραρχία πού τούς έξέλεξε (άπουσίαζαν οι τρεϊς δικαιωθέντες). Η λογική της αύθαιρεσίας και της παρανομίας ήταν ή έξής: Όσο πίο πολλές παράνομες πράξεις συγκεντρώνονται τόσο πίο εύκολα θά πνιγεί τό δίκαιο τών τριών.

Έν τω μεταξύ, παράλληλα μέ τίς παρανομίες της διοίκησης της Έκκλησίας, αρχισαν σταδιακά νά πληθαίνουν και οι εκκρεμείς ύποθέσεις στό Σ.τ.Ε. Στίς 3-3-1994

μέ αποφάσεις του τό Σ.τ.Ε. παραπέμπει τίς 3 προσφυγές για τά έπιτίμια (τών 3 μητροπολιτών) και τόν διορισμό του Αρχιεπισκόπου ως τοποτηρητή στη μητρόπολη Άττικής στην Όλομέλεια (σύνολο 4 προσφυγές στην Όλομέλεια).

Μέ τήν έκδοση τών Προεδρικών Διαταγμάτων έκπτώσεως τών 3 μητροπολιτών οι προσφυγές αύξήθηκαν σωρηδόν. Έννέα μητροπολίτες (οι Φλωρίνης Αύγουστίνος, Κονίτσης Σεβαστιανός, Αίτωλοακαρνανίας Θεόκλητος, Σιδηροκάστρου Ίωάννης, Νικοπόλεως Μελέτιος, Λευκάδος Νικηφόρος, Καρυστίας Σεραφείμ, Λαγκαδά Σπυρίδων και Κιλκισίου Απόστολος) κατέθεσαν προσφυγές κατά τών διαταγμάτων έκπτώσεως τών τριών μητροπολιτών «διά τήν προστασία του αυτοδιοικήτου της Έκκλησίας», όπως χαρακτηριστικά άνέφεραν, αφού ό Υπουργός προέβη σέ έκδοση διαταγμάτων χωρίς νά του ζητηθεί από τή Σύνοδο! Και οι τρεϊς επίσης μητροπολίτες κατέθεσαν προσφυγές για τά έναντίον τους έκπτωτικά διατάγματα (σύνολο 12 προσφυγές στην Όλομέλεια για τά Διατάγματα).

Οι έπόμενες 4 προσφυγές (πού και αυτές συσσωρεύτηκαν στην Όλομέλεια του Σ.τ.Ε.) άφοροϋσαν τίς 2 παράνομες έκλογές Παντελεήμονα και Ήγνατίου σέ Άττική και Λάρισα αντίστοιχα, αλλά και τίς έκλογές τών Βεροίας και Νέας Ίωνίας, πού έπασχαν σαφώς νομικά και μπορούσαν νά άκυρωθούν λόγω της παράνομης σύνθεσης της Ίεραρχίας (δέν μετεϊχαν οι 3 νόμιμοι).

Εϊκοσι λοιπόν προσφυγές συνωστίσθηκαν στην Όλομέλεια του Σ.τ.Ε. για τό εκκλησιαστικό.

Ο Αρχιεπίσκοπος, στην προσπάθειά του νά ροκανίζει τό χρόνο μέ συνεχείς άναβολές στό Σ.τ.Ε., φρόντιζε νά συντη-

ρεϊ κάποιες δήθεν προσπάθειες μέσα στην σύνοδο (ΔΙΣ) για την λύση του εκκλησιαστικού. Τό επιχείρημα για να δοθεί ή επιθυμητή αναβολή ήταν: μη βγάλετε απόφαση άφου ή διοίκηση της Έκκλησίας θά λύσει τό θέμα συναινετικά! Έτσι λειτούργησε ή πενταμελής επιτροπή υπό τόν Λαγκαδά τό 1994 καί κέρδισε ή πλευρά του Σεραφείμ την αναβολή στίς 21-10-1994. Μέσα στό 1995 συστάθηκαν άκόμα 3 επιτροπές:

Α) Η πρώτη υπό τόν Φλωρίνης Αύγουστίνου. Στίς 13-03-1995 άνέθεσε ή Σύνοδος (ΔΙΣ) στόν Φλωρίνης Αύγουστίνου νά επιχειρήσει, έρχόμενος σέ έπαφή μέ τούς τρεις μητροπολίτες, νά κάνει εισήγηση έξεύρεσης λύσεως του εκκλησιαστικού προβλήματος. Την εισήγησή του ό Φλωρίνης διάβασε στην πρώτη συνεδρία της ΔΙΣ του Απριλίου (5-4-1995). Άφου κάνει μιά ιστορική αναδρομή του όλου θέματος καί άφου τονίσει επανειλημμένα ότι σέ κανένα εκκλησιαστικό ξγκλημα δέν υπέπεσαν οι τρεις καί παρ' όλα αυτά χωρίς νά δικασθούν έκτοπίσθηκαν από τή μητρόπολή τους καί έκ των ύστερων υποβλήθηκε σ' αυτούς τό μη προβλεπόμενο από τούς κανόνες «έπιτίμιο της άκοινωνησίας», προτείνει μιά λύση καί προτρέπει νά γίνει άποδεκτή. Άς δοϋμε ένα άπόσπασμα της εισήγησής του:

«...Η διαίρεσις όμως της Έκκλησίας δέον νά έκλείψη τό συντομώτερον. Καί εις τοϋτο θά συμβάλη ή όσον τάχιστα λύσις του ύφισταμένου εκκλησιαστικού προβλήματος, άφ' ενός διά της άναγνώρισεως καί άποκαταστάσεως καί εκκλησιαστικώς των τρκών ως άνω κανονικών Μητροπολιτών εις τās Μητροπόλεις δι' ας έξελέγησαν, καί άφ' έτέρου διά της τακτοποιήσεως καί των έτέρων δυό Μητροπολιτών (κ.κ. Ίγνατίου καί Παντελεήμονος), έκλεγέντων, ως γνωστόν, μόλις πρό 10 μηνών εις τās μη κενάς μητροπολιτικές έδρας Λαρίσης καί Άττικής. Ειδικώς διά την περίπτωσην του μητροπολίτου κ. Παντελεήμονος (Μπεζενίτη) δέν παραλείπω νά τονίσω ότι ή εκλογή τούτου, έκτός άλλων, προσκρούει καί εις τό άμετάθετον των έπι-

σκόπων. Οι ι. Κανόνες, ως είνε γνωστόν, άπαγορεύουν ρητώς τό μεταθετόν των έπισκόπων καί καυτηριάζουν τούς διά λόγους πλουτισμού καί δόξης έπιδιώκοντας αυτό μητροπολίτας έπισείοντες κατ' αυτών φοβερά έπιτίμια. Ημεΐς δέ ως άρχιμανδρίτης ήγωνίσθημεν σθεναρώς έναντίον του μεταθετοϋ των έπισκόπων καί χάρις εις τούς άγώνας εκείνους μεγάλοι κενάι τότε μητροπόλεις (ως αί Αίτωλοακαρνανίας, Κορίνθου, Μαντινείας, Μεσσηνίας κ.ά.) έπληρώθησαν όχι διά μεταθέσεως αλλά δι' εκλογής.

Χάριν λοιπόν της ειρήνης καί της ενότητος εις την Έκκλησίαν μας φρονοϋμεν ότι καί οι έκ διαφόρων έπόψεων καί έλατηρίων διεκδικούντες τās Μητροπόλεις Λαρίσης καί Άττικής κ.κ. Ίγνατίου καί Παντελεήμων δέν θά πρέπη νά μείνουν έκτός της διοικήσεως της Έκκλησίας. Οϋτε είμαι υπέρ της γνώμης νά διχοτομηθούν αί δυό ως άνω Μητροπόλεις, καθ' ότι διά των λύσεων αυτών δέν πρόκειται νά ύπάρξη παϋλα των κακών, ως διεπίστωσα τοϋτο έκ των γενομένων έπαφών καί έχω μορφώσει επί του προκειμένου καί ιδίαν προσωπικήν γνώμην, οϋτε όμως καί υπό κανονικής τινος διατάξεως προβλέπεται ή λύσις της διχοτομήσεως.

Είναι όμως δυνατόν νά διευθετηθ ή πρόβλημα κατ' άλλον τινά τρόπον. Διά της τοποθετήσεως, δηλαδή, των δυό άνωτέρω μητροπολιτών εις άλλας κενάς ή κενωθησόμενες μητροπόλεις, ή άκόμη διά της τοποθετήσεως των εις ιδρυθησόμενες νέας μητροπόλεις. Εις τόν νομόν λ.χ. Άττικής ύπάρχουν δυό έδραι Νομαρχικών, της Άνατολικής καί της Δυτικής Άττικής, αί όποΐαι, συμφώνως τω νόμω (άρθρ. 11, πάρ. 2, έδάφ. β του ν. 590/1977) είνε, καί άλλως δύνανται νά γίνουν, έδραι Μητροπόλεων. Εις την έδραν της Άνατολικής Άττικής νά ιδρυθ ή Μητρόπολις Άγίας Παρασκευής, Χαλανδρίου κ.λπ. μέ έδραν την Άγίαν Παρασκευήν, καί εις την έδραν της Δυτικής Άττικής νά ιδρυθ ή Μητρόπολις Αιγάλεω, Άγίας Βαρβάρας κ.λπ. μέ έδραν τό Αιγάλεω. Καί εις μέν την Μητρόπολιν Άγίας Παρασκευής νά τοποθετηθ ή κ. Παντελεήμων, όπου εύρί-

σκεται καί ἡ κατοικία του, εἰς δέ τό Αἰγάλεω νά τοποθετηθῇ ὁ κ. Ἰγνάτιος, διά νά εὐρίσκειται πλησίον τοῦ χώρου παλαιότερας ποιμαντικῆς προσπάθειάς του. Καλύπτονται, ἄλλωστε, οὕτω καί οὐσιαστικά ποιμαντικά ἀνάγκαι, λόγω τῆς πολυκοσμίας τῶν περιοχῶν αὐτῶν καί τῆς βιωσιμότητος τῶν Μητροπόλεων.

Ταῦτα φρονῶ ἐν προκειμένῳ καί εἰς αὐτό τό συμπέρασμα, χάριτι Θεοῦ, κατέληξα, ὥστερον μάλιστα καί ἀπό τάς σχετικές ἐπαφάς καί ἐπικοινωνίας, τάς ὁποίας εἶχον μετὰ τῶν ἐμπεριστατών πέντε (5) ὡς ἄνω ἀδελφῶν Μητροπολιτῶν. Διό καί παρακαλῶ τήν Διαρκῆ Ἱεράν Σύνοδον ὅπως ἐγκρίνῃ τήν εἰσήγησίν μου αὐτήν, ἵνα οὕτω λυθῇ τό ἀκανθώδες τοῦτο πρόβλημα καί εἰρηνεύσῃ ἐπὶ τέλους ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία. Εἴθε δέ οὕτω πράττοντες ν' ἀξιοθῶμεν ὅλοι, κληρὸς καί λαός, νά ἐορτάσωμεν ἐν ὁμονοίᾳ καί ἀγάπῃ τήν ἑνδοξον Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μέ τήν σκέψιν καί βεβαιότητα ὅτι ὁδεύει πλέον πρὸς ὁριστικὴν λύσιν τό σοβαρόν τοῦτο πρόβλημα.

Ἄλλως, τό κακόν ὁλονέν καί θά ἐπιδεινοῦται περισσότερο, ἢ διαίρεσις θά ὀξύνεται, καί ὁ πιστός λαός τοῦ Θεοῦ, ὁ φρουρός οὗτος τῆς πίστεως καί τῆς ζωῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ - ὁ ὁποῖος δέν δύναται νά μένῃ ἀδιάφορος καί νά μὴν ἀγωνίζεται ὡς ἐμπροσθοφυλακὴ τῆς μαχομένης Ἐκκλησίας -, συνεχῶς θά παροξύνεται. Θά παρέχεται δέ περαιτέρω εὐλογος ἀφορμὴ εἰς τήν Πολιτείαν νά ἐπεμβῇ εἰς τὰ ἐσωτερικά τῆς Ἐκκλησίας καί οὕτω νά διακωνισθῇ ἡ διαίρεσις καί νά μεγεθυνθῇ ἡ κακοπραγία τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μας πραγμάτων.

Ἡ λύσις τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος πρέπει ὅπως δὴποτε νά πραγματοποιηθῇ ἐν πνεύματι ἀγάπης καί κατανόησεως ἀπὸ τήν παροῦσαν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας, ἢ ὁποία, διά τήν ἐξιδιασμένην ἀγωνίαν τῆς ὑπὲρ τῆς εἰρηνεύσεως τῆς Ἐκκλησίας, θά δικαιούται νά ἔχῃ καί τήν ἱστορικὴν δικαίωσιν διὰ τό θεάρεστον τοῦτο ἐπίτευγμά της. Καί τοῦτο πρέπει νά συμβῇ συντόμως, πρὶν ἢ σκληρὰ σπάθῃ τῆς Δικαιοσύνης ἀποφανθῇ

καθ' ἡμῶν. Ἄς ἐνωτισθῶμεν ἐν προκειμένῳ καί τήν συμβουλὴν τοῦ Προέδρου τῆς Ὁλομελείας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὅστις συναισθανόμενος τήν κρίσιμότητα τοῦ προβλήματος καί πονῶν διὰ τήν ὑφισταμένην διαίρεσιν εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας ἀνέβαλε τήν συζήτησιν τοῦ θέματος ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἀκυρωτικοῦ Δικαστηρίου εἰπὼν τα ἐξῆς χαρακτηριστικά λόγια. «Ἐπιθυμία τοῦ Δικαστηρίου εἶναι νά βρεθῇ λύση ἀγάπης. Καί ἂν ἀκολουθηθῇ αὕτη ἡ γραμμή, τὰ πράγματα θά τακτοποιηθοῦν. Ἀλλοῶς θά περιμένουμε τό σπαθὶ τῆς Δικαιοσύνης».

Ἐγὼ δέ ὁ γηραιότερος τῶν μητροπολιτῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος θερμὴν ὑποβάλλω καί πάλιν παράκλησιν πρὸς τήν Διαρκῆ Ἱεράν Σύνοδον καί ἰδιατέρως πρὸς τὸν Μακαριώτατον Πρόεδρον αὐτῆς, Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Σεραφεῖμ, ὅπως γίνῃ δεκτὴ ἡ εἰσήγησίς μου καί ἐπιληφθῇ αὕτη τοῦ προβλήματος τούτου, δίδουσα τήν ἀνωτέρω μόνην ἐφικτὴν σήμερον εἰρηνικὴν καί δικαίαν λύσιν πρὸς χαρὰν ὅλων τῶν ἀγαπῶντων καί πονούντων τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος. Ἀμήν!

Ἀθῆναι, 3 Ἀπριλίου 1995

Ὁ Συνοδικὸς Μητροπολίτης

† Ὁ Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας
ΑΥΤΟΥΣΤΙΝΟΣ»

Ἡ εἰσήγησις αὕτη, πού ἔχετε μπροστά ἀπὸ ὅλα τοὺς Κανόνες τῆς Ἐκκλησίας, λάμβανε ὑπ' ὄψιν τῆς τὰ δεδομένα ἀπὸ τό Ἀνώτατο Ἀκυρωτικὸ Δικαστήριον (Σ.τ.Ε.), καί πρότεινε βιώσιμη λύση καί γιὰ τοὺς 5 (ἀκόμα καί γιὰ τοὺς Παντελεήμονα καί Ἰγνάτιο), ἐκνεύρισε τὸν Ἀρχιεπίσκοπο καί αὐτό ἀποτυπώνεται στὸ Δελτίο Τύπου τῆς Συνόδου. Ἐκεῖ παρουσιάζεται ὅτι ὁ Φλωρίνης δέν ἔφερε πρόταση στὴ Σύνοδο (ἰσχυρισμός πού φανερώνει τὴ διαφωνία τοῦ πρώτου), γιατί διήθεν οἱ τρεῖς δέν τὴν δέχθηκαν. Ἡ πραγματικότητα ἦταν ὅτι ὁ Φλωρίνης ἔφερε πρόταση στὴ Σύνοδο πού ὁ Ἀρχιεπίσκοπος δέν τὴν δέχθηκε. Δεῖτε τό δελτίο τύπου τῆς ΔΙΣ καθὼς καί τὴ Δήλωσι-διάψευση τοῦ Φλωρίνης Αὐγουστίνου:

«ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΥΠΟΥ

τῆς Τετάρτης 5 Ἀπριλίου 1995

...Ἐκτός ἡμερησίας διατάξεως ἀναγνώστηκε εἰσήγηση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας κ. Αὐγουστίνου, ὁ ὁποῖος κατέθεσε ὅτι δέν ἐπιτεύχθηκε εἰρηνική λύση στοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ. Τοῦτο ὀφείλεται στήν ἄρνηση τῶν Μητροπολιτῶν κ. Νικοδήμου καί Θεολόγου νά ἀποδεχθοῦν διχοτόμηση τῶν Ἱ. Μητροπόλεων Ἀττικῆς καί Λαρίσης, προτεινόντων ἀντί αὐτῆς τή δημιουργία νέων Ἱ. Μητροπόλεων μέ ἀποκοπή τμημάτων ἀπό τήν Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν καί τήν Ἱ. Μ. Νικαίας γιά τούς κανονικούς Μητροπολίτες κ. Παντελεήμονα καί Ἱγνατίο...

(Ἀπό τό Γραφεῖο Τύπου τῆς Ἱ. Συνόδου)»

«ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΙΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δ Η Λ Ω Σ Ι Σ

Μητροπολίτου Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί
Ἑορδαίας Αὐγουστίνου

ΛΥΠΟΥΜΑΙ διά τό χθεσινόν (5-4-1995) Ἀνακοινωθέν τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱ. Συνόδου. Ὁ συντάκτης αὐτοῦ φαίνεται ὅτι δέν ἐπικοινωνεῖ μέ τήν αἵθουσαν τῆς Δ.Ι.Σ., ἐνώπιον τῆς ὁποίας καί ἀνεγνώσθη ἡ Εἰσηγησίς μου. Ἐκ τῆς Εἰσηγήσεώς μου οὐδόλως συνάγεται τό ἀποδιδόμενον εἰς ἐμέ, ὅτι ἐδήλωσα δῆθεν, ὅτι δέν ἐπιτεύχθη εἰρηνική λύσις τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος λόγω ἀρνητικῆς στάσεως τῶν τριῶν Μητροπολιτῶν. Ὁ ὑποφαινόμενος ΔΗΛΩ καί αὐθις ὅτι ἐμελέτησα εἰς βάθος τό πρόβλημα, ὑπεστήρικτα τόν σεβασμόν πρὸς τούς Ἱερούς Κανόνας καί εἰσηγήθην, ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς αὐτούς, ἀληθῶς βιωσίμους λύσεις. Δηλαδή, τήν πλήρη ἀποκατάστασιν τῶν ἀδικηθέντων τριῶν Μητροπολιτῶν, ἀλλά καί τήν τακτοποίησιν, διά τήν εἰρήνευσιν, τῶν νεοεκλεγέντων κ.κ. Ἱγνατίου καί Παντελεήμονος εἰς νομοθετημένας θέσεις, ἐκτός τῶν ἐπιμάχων Μητροπόλεων. Ἐπεσήμανα δέ ὅτι οὐδέξ συντρέχει λόγος διχοτομήσεων, αἱ ὁποῖαι δέν συνιστῶνται ἀπό ἐμέ διά λόγους κανονικούς ἀλλά καί διά λόγους πραγματικούς, κυρίως ὁμῶς διά νά μὴ ἐπαναληφθοῦν παρόμοια

φαινόμενα εἰς τήν μελλοντικήν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας.

Τό ποῖαι λοιπόν εἶνε αἱ θέσεις μου καί τί εἰσηγοῦμαι διά τήν λύσιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ, δύναται τις κάλλιστα νά ἴδῃ, ἐάν ἀναγνώσῃ μετά προσοχῆς τό κείμενον τῆς εἰσηγήσεώς μου, τό ὁποῖον κατετέθη καθηκόντως εἰς τήν Γραμματεῖαν τῆς Ἱ. Συνόδου, παραλλήλως δέ ἐδόθη καί εἰς τόν τύπον πρὸς δημοσίευσιν.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ΚΑΤΑΠΕΛΛΩ ὅτι τὰ ἀναγραφόμενα εἰς τό ἀνωτέρω Δελτίον τύπου δέν ἀνταποκρίνονται εἰς τήν πραγματικότητα (εἰς τό περιεχόμενον τῆς Εἰσηγήσεώς μου) καί ὅτι ταῦτα δυναμιπίζουσ τὰς προσπάθειάς πρὸς λύσιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος.

Ἀθῆναι 6-4-1995

Ὁ Συνοδικός Μητροπολίτης
τῆς Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἑορδαίας
ΑΥΤΟΥΣΤΙΝΟΣ»

Β) Μέ τήν ἑναρξη τόν Σεπτέμβριο τῆς νέας ΔΙΣ, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀνέθεσε στόν «Ἀλεξανδρουπόλεως» Ἀνθιμο πάλι νά ἐρθεῖ σέ μιά ἐπαφή μέ τούς τρεῖς καί νά εἰσηγηθεῖ στή ΔΙΣ μιά πρόταση λύσεως. Μερικῆς πρόχειρες τηλεφωνικῆς συνδιαλέξεως ἔκανε ὁ μητροπολίτης Ἀνθιμος. Μετά ἀπό αὐτές εἰσηγήθηκε στήν ΔΙΣ. Δεῖτε τό ἀνακοινωθέν:

«Α Ν Α Κ Ο Ι Ν Ω Θ Ε Ν

τῆς Πέμπτης 7 Σεπτεμβρίου 1995

...Τήν Δ.Ι.Σ. ἀπρσχόλησε ἐκτενῶς τό ἐν ἐκκρεμότητι Ἐκκλησιαστικόν θέμα, εἰσηγηθέντος σχετικῶς τοῦ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Δ.Ι.Σ., Σεβ. Μητρ. Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμου καί συζητήσεως πολλῆς γενομένης ἡ Δ.Ι.Σ. ἀπεφάσισε μετά τήν ἐπί τοῦ Ἐκκλησ. ζητήματος ἀπό 19.10.1994 ἀπόφασιν τῆς Ἱεραρχίας, ἀναμένει τούς ἐνδιαφερομένους 3 Ἀρχιερεῖς νά προσέλθουν πρὸς τήν Ἐκκλησίαν, τήν Δ.Ι.Σ. δηλαδή, διά νά συζητήσουν τήν κατ' Ἐκκλησιαστικήν οἰκονομίαν καί ἐπιείκειαν ρύθμισιν τοῦ ζητήματός των καί τότε ἀναμφιβόλως ἡ Ἐκκλησία θά πράξη τό καθήκον τῆς διά τῶν ἁρμοδίων ὀργάνων τῆς.

(Ἀπό τό Γραφεῖο Τύπου τῆς Ἱ. Συνόδου)»

Όλο κι όλο μιά προτροπή προς τούς τρεῖς. Ἄν θέλετε λύση τοῦ ζητήματός σας (τό ὅτι εἶναι ἐκκλησιαστικό τό θέμα, ἀφοῦ γιά τουλάχιστον πέντε ὁλόκληρα χρόνια σπάρασσε τό ἐκκλησιαστικό σῶμα, δέν τούς ἀπασχολεῖ) προσέλθετε ὡς ἐπαῖτες πρὸς «τὴν Ἐκκλησίαν, τὴν Δ.Ι.Σ. δηλαδή» (ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ ΔΙΣ!) καὶ ἡ Ἐκκλησία (!) θά κάνει τό καθήκον της μέ τὰ ἀρμόδια ὄργανα.

Ἡ ὑπεροψία τοῦ κειμένου δείχνει τὴν πλήρη ἀδιαφορία γιὰ ἐξεύρεση λύσεως καὶ τὴν πραγματικότητα ὅτι τό μόνο ἐνδιαφέρον ἦταν νά ὑπάρχει ἓνα χαρτί ἐπίσημο τῆς ΔΙΣ πού πιστοποιεῖ μιά διεργασία διηθεν ἐξευρέσεως λύσεως μέσα ἀπὸ μιά ἐπιτροπή.

Γ) Τὸν ἐπόμενο μῆνα, στὴ συνεδρία τῆς 4ης-10-1995, κλήθηκαν οἱ τρεῖς, στὴ Σύνοδο γιὰ νά συζητήσουν μέ ὅλα τὰ μέλη τῆς ΔΙΣ. Ὅπως ὅμως ἔδειξαν τὰ πράγματα, αὐτὴ ἡ τελευταία «ἐπιτροπή», πού ἀπαρτιζόταν ἀπὸ ὅλη τὴ Σύνοδο, ἦταν μιά τελείως προσχηματικὴ ἐπικοινωνία πού ἔδειχνε τὴν ἀπόλυτη ἀδιαφορία τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας νά δοθεῖ ἡ παραμικρὴ λύση. Δεῖτε τό ἀνακοινωθέν τῆς Συνόδου τῆς ἐπόμενης ἡμέρας:

«Α Ν Α Κ Ο Ι Ν Ω Θ Ε Ν

τῆς Πέμπτης 5 Ὀκτωβρίου 1995

Ἡ Δ.Ι.Σ. κατὰ τὴν Συνεδρίαν Αὐτῆς τῆς 4ης Ὀκτωβρίου 1995 καὶ μετὰ τὴν ἀπὸ 7ης Σεπτεμβρίου 1995 ἀπόφασιν Αὐτῆς, διὰ τῆς ὁποίας ὑπεμνήσκετο εἰς τούς τρεῖς ἐνδιαφερομένους Μητροπολίτας ἡ δυνατότης νά προσέλθουν εἰς τὴν Διαρκῆ Ἱεράν Σύνοδον, μετὰ καὶ τὴν ἀπὸ 20.10.1994 ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, διὰ νά συζητήσουν τὴν ἐν ἐκκλησιαστικῇ οἰκονομίᾳ καὶ ἐπιεκτεῖναι ρύθμισιν τοῦ προβλήματός των, ἡ Δ.Ι.Σ. ἀπεδέχθη ἐπιθυμίαν των, διερμηνευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἀνθίμου, περί ἀκροάσεως των ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ. Συνοδικῶς ἀπεφασίσθη τὰ Μέλη τῆς Διαρκούς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀπόντος τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου, νά ἀκούσουν τούς 3 Μητροπολίτας ἐν συσκέψει, εἰς

τὴν ἐντευκτήριον αἴθουσαν τοῦ Συνοδικοῦ Μεγάρου, διὰ νά ἀναπτύξουν τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου θέματος θέσεις των καὶ παρεκλήθῃ ὁ Σεβ. Ἀντιπρόεδρος τοῦ σώματος νά μεταφέρῃ ταύτας ἐνώπιον Αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐπομένην Συνεδρίαν.

Πραγματοποιηθείσης αὐθημερόν τῆς συναντήσεως τῶν μελῶν τῆς Δ.Ι.Σ. μετὰ τῶν ἐν λόγῳ Ἀρχιερέων, κατὰ τὴν Συνεδρίαν τῆς ἐπόμενης 5ης Ὀκτωβρίου 1995 ὁ Σεβ. Φιλίππων κ. Προκόπιος μετέφερε ἐνώπιον τῆς Δ.Ι.Σ. τό περιεχόμενον τῆς μετ' αὐτῶν συζητήσεως, καθ' ἣν διεπιστώθη ὅτι οὗτοι ἀμετακινήτως ἐμμένουν εἰς τὰς ἀπόψεις των αἰτούμενοι τὴν ἄρσιν τοῦ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἐπιβληθέντος ἐπιτίμιου «τῆς ἀκοινωνήσεως» καὶ διεκδικοῦν τὰς Μητροπόλεις τῶν ὁποίων ἐξέπεσον ἀποφάσει τῆς Ἐκκλησίας. Κατόπιν τούτων ἡ Δ.Ι.Σ. ἀποσαφηνίζει ὅτι ἡ Ἐκκλησία δέχεται τὴν ρύθμισιν τῶν ἀφορώντων εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν της μόνον ὡς ἐπ' αὐτῶν ἀποφαίνονται τὰ ἀρμόδια Ἐκκλησιαστικά ὄργανά της, κατὰ τούς ὁρισμούς τῶν Ἱερῶν Κανόνων, καὶ ὅτι ἡ μόνη λύσις οἰοῦντι ποτε προβλήματος εἰς τόν χώρον τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ μετάνοια καὶ ἡ ὑπακοὴ εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία πάντοτε ἀποφαίνεται «ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ». (Ἀπὸ τό Γραφεῖο Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)»

Μερικὲς παρατηρήσεις στοῦ παραπάνω κείμενο:

-Μιά πρώτη ἀνακρίβεια εἶναι ὅτι οἱ τρεῖς ἐξέφρασαν «ἐπιθυμίαν των, διερμηνευθεῖσαν» διὰ τοῦ μητροπολίτου Ἀνθίμου «περί ἀκροάσεως των ὑπὸ τῆς Δ.Ι.Σ.». Ἀντίθετα, ὁ μητροπολίτης Ἀνθίμος τούς κάλεσε νά συναντηθοῦν μέ τὴν ΔΙΣ. Δεῖτε μιά δήλωσή του στὸν τύπο πού μιλάει γιὰ τὴν νέα αὐτὴ προσπάθεια:

«Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος, μετὰ τὴν παρέμβασή μου καὶ τὴν εἰδικὴ εἰσήγησή μου, ἀποφάσισε ὁμόφωνα νά κληθοῦν οἱ τρεῖς Σεβασμώτατοι Ἱεράρχες Νικόδημος, Θεολόγος καὶ Κωνσταντῖνος, γιὰ νά προσέλθουν στὴν Ἱερά Σύνοδο καὶ νά συζητήσουν ἀπὸ κοινού, πρὸς ἐξεύρεσιν λύσεως ἐπὶ τοῦ γνωστοῦ προβλήματος.

‘Η ‘Ιερά Σύνοδος ανέθεσε στην ταπεινό- τητά μου να επικοινωνήσω με τους τρεις ‘Ιε- ράρχες, γιά να επιβεβαιώσουν την προσέ- λευσή τους, μέ ήμερομηνία συναντήσεως την 4ην ‘Οκτωβρίου, στα γραφεία της ‘Ιερᾶς Συνόδου.

Σημειώνω πώς είναι ή πρώτη φορά, πού οί τρεις αρχιερείς θά συζητήσουν μέ την ‘Ιε- ρά Σύνοδο καί θεωρώ την συνάντηση χρη- σιμη καί έλπιδοφόρα» (ΕΣΤΙΑ 14-9-1995).

Υπήρξαν μάλιστα καί εὐτράπελα κατά την συνάντηση τῶν τριῶν μέ τά μέλη τῆς ΔΙΣ. Τούς ρώτησαν γιατί θέλησαν νά ἐπι- κοινωνήσουν μαζί τους. Οἱ τρεῖς ἀπάν- τησαν ὅτι προσεκλήθησαν ἀπό τή Σύνοδο διά τοῦ μητροπολίτου Ἀνθίμου. Ἄν ἄκου- γε κάποιος, θά ἀδυνατοῦσε νά συμπερά- νει ποιός ζήτησε νά γίνει αὐτή ή συνάντη- ση (δέν ἤθελαν νά δείξουν οἱ συνοδικοί μη- τροπολίτες ὅτι καλοῦν «ἀκοινωνήτους» (!) γιά νά βροῦν κάποια λύση μέ αὐτούς).

Δέν μιᾶνε πλέον οὔτε κᾶν γιά ἐπιτρο- πή. Ἐπιζητοῦν ἀπλά νά ἀκούσουν τούς τρεῖς σέ μιά σύσκεψη πού θά ἔχουν μαζί τους «εἰς τήν έντευκτήριον αἰθουσαν τοῦ συνοδικοῦ Μεγάλου» καί ὄχι στήν αἶθουσα τῆς Συνόδου («ἵνα μή μιανθῶσι»).

Τήν ἄλλη μέρα μετέφερε ὁ ἀντιπρόε- δρος τῆς ΔΙΣ τό περιεχόμενο τῶν συζητή- σεων πού ἔγιναν καί τίς διαπιστώσεις:

-Ὅτι οἱ τρεῖς ἐμμένουν ἀμετακίνητα στήν ἄρση τοῦ ἐπιτιμίου τῆς ἀκοινωνησίας. Καί ἄλλοῦ ἔχουμε ἐξηγήσει ὅτι «ἐπιτίμιο ἀκοινωνησίας» ἀορίστου χρόνου δέν ὑ- πάρχει στούς Κανόνες (στούς Νόμους δέν προβλέπεται κᾶν τέτοια ποινή). Οἱ Κανό- νες προβλέπουν τό ἐπιτίμιο γιά σύντομο διάστημα (στό ὁποῖο ὁ μητροπολίτης πα- ραμένει ἐνεργός στή μητρόπολή του), μέχρι νά κριθεῖ ή ὑπόθεση ἀπό ἐκκλησιαστικό δικαστήριο (ἤδη ἔχουν περάσει δύο χρό- νια καί δύο μῆνες ἀπό τότε πού ἐπιβλήθη- κε καί ποτέ ἀπό τότε δέν κινήθηκε καμιά διαδικασία ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου ὅπως οἱ Κανόνες ὁρίζουν).

-Δεύτερη διαπίστωση εἶναι ὅτι οἱ τρεῖς διεκδικοῦν μητροπόλεις ἀπό τίς ὁποῖες ἐξέ-

πесαν μέ ἀπόφαση τῆς ‘Εκκλησίας (!) (‘Η Σύνοδος τοῦ ‘Ιωαννίδη πού καταπάτησε τούς Κανόνες καί ἐκτόπισε 12 μητροπολί- τες χωρίς ἀπολογία καί χωρίς δίκη εἶναι ή ‘Εκκλησία (!) καί στούς τρεῖς ἀπαγορεύεται νά διεκδικοῦν τήν τήρηση τῶν Κανόνων).

-Τό ὅτι ρυθμίζονται τά ἀφορῶντα τήν ἐσωτερική διοίκηση τῆς ‘Εκκλησίας μόνο ὅπως ἀποφαίνονται τά ὄργανά της εἶναι ἕνας μῦθος, ὅπως καί ἄλλοῦ ἐξηγήσαμε (ὡς Νομικό πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου, πού ἐπέλεξε ή ‘Εκκλησία νά εἶναι στή σχέ- ση της μέ τό κράτος, ὑφίσταται ἔλεγχο ἀ- πό τό ἀνώτατο ἀκυρωτικό δικαστήριο (Σ.τ.Ε.) γιά τίς διοικητικές πράξεις της. ‘Η τήρηση τῶν ἀποφάσεων τοῦ Σ.τ.Ε. εἶναι ὑποχρεωτική γιά τή διοίκηση τῆς ‘Εκκλησί- ας μέ βάση τό Σύνταγμα).

-‘Η ἐπίκληση τῶν ‘Ιερῶν Κανόνων γιά νά τεκμηριώσῃ τήν παραπάνω ἄποψη ἀποτελεῖ ἄποψη ἀκράιου αὐταρχισμοῦ καί αὐθαιρεσίας. Ἐμεῖς θά καταπατοῦμε τούς Κανόνες δημιουργώντας προβλήμα- τα στήν ‘Εκκλησία. Ὅταν πιεζόμαστε, θά δίνουμε τίς ὁποιεσδήποτε ἀντίθετες μέ τούς Κανόνες ρυθμίσεις στά προβλήματα αὐτά. Καί αὐτοί πού ὑφίστανται τήν αὐθαι- ρεσία καί τήν παρανομία μας, ὁ μόνος τρό- πος νά λύσουν τό πρόβλημά τους (λές καί τέτοιες καταστάσεις δέν εἶναι ἕνα πρό- βλημα γιά ὅλη τήν ‘Εκκλησία) εἶναι «*ή ὑπα- κοή εἰς τάς ἀποφάσεις τῆς ‘Εκκλησίας, ή ὁ- ποία πάντοτε ἀποφαίνεται “έν Πνεύματι Ἁγίῳ”*» (ἀκράια μορφή ἔπαρσης καί αὐταρ- χισμοῦ: ἐμεῖς πού καταπατοῦμε τούς Κανόνες εἴμαστε ή ‘Εκκλησία, ἀποφαινόμα- στε πάντοτε “έν Πνεύματι Ἁγίῳ” καί ἐσεῖς ὁποιοδήποτε πρόβλημά σας θά τό λύσετε μέ ὑπακοή στήν αὐθαιρεσία μας καί μετά- νοια πού τολμήσατε νά ἀμφισβητήσετε τήν αὐθεντία μας).

Πήρατε μιά μικρή ἰδέα γιά τίς «συναι- νετικές» (!) διαδικασίες τῆς Συνόδου μέ τούς τρεῖς μητροπολίτες καί γιά τίς «ἐπι- τροπές» γιά δῆθεν λύση τοῦ ἐκκλησιαστι- κοῦ. Ὅπως εἴπαμε ὅμως παραπάνω, οἱ ἐπιτροπές αὐτές, πού ὀριζε κάθε τόσο ή

Σύνοδος, ήταν μία καλή πρόφαση για την πλευρά της διοίκησης της Έκκλησίας να ζητάει συνεχείς αναβολές από τό Σ.τ.Ε.

Ένα δεύτερο γεγονός που δεσπόζει κατά τό έτος 1995 είναι η συνέχιση των παρανομων έκλογων από την Σύνοδο της Ίεραρχίας (ΙΣΙ). Μέσα στό 1994 κοιμήθηκαν τρεις μητροπολίτες (οί Ξάνθης, Νικαίας καί Κονίτσης), ένω παραιτήθηκε ό Μαντινείας. Αντί ό Αρχιεπίσκοπος να λύσει τό έκκλησιαστικό, προτίμησε να κάνει καί άλλες παράνομες έκλογές (χωρίς την παρουσία των νόμιμων τριών μητροπολιτών).

Στίς 25-1-95 συγκαλείται Ίεραρχία καί εκλέγονται μητροπολίτες Ξάνθης (Παντελεήμων Καλαφάτης), Νικαίας (Άλέξιος Βρυώνης), Μαντινείας (μέ μετάθεση Άλέξανδρος Ναυπάκτου), Ναυπάκτου (Νικόδημος Ζαλούμης) καί Δρυϊνουπόλεως (Άνδρέας Τρεμπέλας) καθώς καί τιτουλάριοι έπίσκοποι Διαυλείας (Δαμασκηνός Καρπαθάκης), Κερνίτσης (Λεόντιος Μαρκόπουλος), Νεοχωρίου (Παύλος Άθάνατος) καί Μαραθώνος (Μελίτων Καβατσικλής) (υπερπαραγωγή μητροπολιτών!).

Δυστυχώς, όσο τό Σ.τ.Ε. ανέβαλλε τίς εκδικάσεις των προσφυγών, τόσο ή διοίκηση της Έκκλησίας αποθρασυνόταν καί κατευθυνόταν σέ περαιτέρω κινήσεις αυθαίρεσίας καί παρανομίας. Ή προσφυγή στη διοικητική δικαιοσύνη ήταν καί πάλι για τούς τρεις μονόδρομος. Συγκεκριμένα, μέ 4 αίτησεις στό Σ.τ.Ε. ζήτησαν την ακύρωση των εκλογών των μητροπολιτών Ξάνθης Παντελεήμονα, Νικαίας Άλεξίου, Μαντινείας Άλεξάνδρου, καί Ναυπάκτου Νικοδήμου.

Έπειδή ό αρχιεπίσκοπος πλήθυνε τόσο πολύ τίς παράνομες ενέργειές του, κυκλοφορούσαν πληροφορίες, τούς πρώτους μήνες του 1995, ότι ή Κυβέρνηση ετοιμάζει νόμο διά του οποίου θά απαγορεύεται στους κληρικούς παντός βαθμού ή προσφυγή στό Συμβούλιο της Έπικρατείας. Μ' αυτόν τόν τρόπο θά εξασφάλιζε τό ανέλεγκτο των πράξεών του.

Γιά να ξερθουμε καί στό Σ.τ.Ε. καί μάλι-

στα στη δικάσιμο της 17-2-1995. Ή Έκκλησία, παρ' όλον ότι δημιούργησε καί νέα τελεσμένα γεγονότα μέ τίς εκλογές, δέν παρέστη καί γνωστοποίησε, μάλιστα, την βούλησή της να μήν παραστέϊ, για να μήν «τεκμαίρεται ή αναγνώριση έκ μέρους της της ίσχύος των αποφάσεων» του Σ.τ.Ε. Άπουσα λοιπόν ή Έκκλησία την ήμερα της εκδίκησης. Παρουσιάστηκε μόνο ένας δικηγόρος του Ύπουργείου Παιδείας καί Θρησκευμάτων, που δήλωσε ότι διορίστηκε μόλις χθές, πώς δέν του δόθηκαν από την υπηρεσία του ούτε τά δικόγραφα των προσφυγών καί ότι τόν διαβεβαίωσαν ότι τό Ύπουργείο έχει σχέδιο λύσεως (τό γνωστό παραμύθι που πιάνει πάντα) καί γι' αυτούς τούς λόγους ζητάει αναβολή. Δεϊτε τούς διαλόγους που διαμείφθηκαν:

«ΠΡΟΕΔΡΟΣ: -Μητροπολίτης...

ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΥΠ.ΕΘ.Π.

Κύριε Πρόεδρε,... υποβάλλεται από τη Διοίκηση αίτημα αναβολής των υποθέσεων αυτών για να δοθεϊ έτσι χρόνος έξευρέσεως λύσεως κοινά αποδεκτής. Άρχισε ήδη μία προσπάθεια ή αρχίζει. Αυτό, είδοποιήθηκε χθές από τη Διοίκηση. Άπλά να σημειωθεϊ ότι τό γραφείο μας βρίσκεται σέ... άγνοεϊ έντελώς την εκδίκηση της υποθέσεως στη σημερινή δικάσιμο. Δέν έχουμε ούτε τίς αιτήσεις. Δέν μās τίς διεβίβασε τό αρμόδιο γραφείο καί αν μάλιστα δέν παρίσταται καί ή Έκκλησία θά εϊναι έντελώς άνυπεράσπιστα...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

-Ό κ. Πληρεξούσιος που στηρίζει αυτή την αντίληψη ότι άνοίγεται στάδιο συμφιλώσεως, να μήν πω τή λέξη "συμβιβασμό" που δέν ταιριάζει;

ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΥΠ.ΕΘ.Π.

-Μισό λεπτό. Εϊναι φανερό, άμέσως, άμέσως ότι την ήρεμία την κοινωνική καί την θρησκευτική έπιθυμεί περισσότερο από κάθε άλλο ή Πολιτεία. Αυτό δέ νομίζω ότι μπορεί να άμφισβητηθεϊ. Δεύτερον. Έγώ χθές έλαβα προφορική έντολή. Δέν έχω φακέλλους. Ό φάκελλος τόν όποιο έχω έχει μόνο τό αίτημα της σημερινής δικασίμου, τό όποιο άνε-

ζήτησα χθές, και ένα διάταγμα πού βρήκα σέ κάποιο άρχεϊο. Τίποτε άλλο. Μέ τίς οδηγίες νά παραστώ και νά ζητήσω άναβολή, διότι δρομολογείται ή δρομολογήθηκε ήδη κάποια προσπάθεια συμβιβασμού -και δέν μου τό είπαν συμβιβασμού- έξευρέσεως λύσεων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

-Πούς τά είπε αυτά; Τίνος έντολή ήταν αυτά;

ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΥΠΕΘ.Π.

-Ο Γενικός Διευθυντής, ό άρμόδιος του Υπουργείου Παιδείας. Προφανώς είχε άνωθεν...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

-Λοπόν, τό Δικαστήριό θά άποσυρθεϊ σέ διάσκεψη γιά νά άποφασίσει επί του αϊτήματος τής άναβολής.

ΔΙΑΚΟΠΗ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

-Συνεχίζεται ή συνεδρίασις. Τό Δικαστήριο άποφάσισε κατά πλειοψηφία, μέ ψήφους 19 έναντι 8, νά άναβληθοϋν οί ύποθέσεις γιά τίς 9 Ιουνίου. Όλες οί ύποθέσεις, και αυτές οί όποτες προηγουμένως είπώθηκαν ότι θά συζητηθοϋν. Από τόν άριθμό 27 του έκθέματος μέχρι του άριθμού 45.

Είναι προφανές, είναι ή έπιθυμία του Δικαστηρίου νά βρεϊτε μία λύση έν όνόματι τής αγάπης τήν όποία προκηρύσσετε, ως θέλημα Θεού.

Εάν θελήσετε νά ακολουθήσετε αυτή τή γραμμή, τά πράγματα θά τακτοποιηθοϋν. Άλλοκώς, βέβαια, θά περιμένετε τό σπαθί τής Δικαιοσύνης.

ΝΑΝΗΣ

-Μέ ποιόν νά κάνουμε διάλογο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

-Εϊναι στό χέρι σας, όλων των πλευρών έννοώ.

ΠΑΠΟΥΤΣΙΔΑΚΗΣ

-Κύριε Πρόεδρε, σās δηλώνουμε έντίμως έκ μέρους των τριών Μητροπολιτών ότι άποδεχόμεθα αυτήν τήν τιμία πρόταση του Δικαστηρίου Σας.

Τό στοιχείο, τό όποίο θέλουμε νά έπισημάνουμε είναι τουτο: όντως θά άναμεί-

νουμε τήν πρόσκληση δι' έπίλυση του προβλήματος δι' αγάπης. Μη όμως προχωρήσει τό Δημόσιο στη σύνταξη σχεδίου νομοθετήματος γιά νά άπαγορεύει τήν προσφυγή μας στό Σ.τ.Ε. Γιατί είναι γνωστά...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

-Ξερετε, κύριοι, ότι αυτό δέν μπορεί νά τό κάνει. Λοπόν, τί λέτε τώρα! Τί συζητάτε!

ΠΑΠΟΥΤΣΙΔΑΚΗΣ

-Ναι, κύριε Πρόεδρε. Καί έγώ σās ύπόσχομαι ότι έμεις θά ακολουθήσουμε όποια πορεία μάς ύποδειξει τό Υπουργείο.

ΝΑΝΗΣ

-Στούς διαδρόμους αυτό κυκλοφορεϊ, κύριε Πρόεδρε,...

Τό έπιχείρημα νά παρασχεθεϊ χρόνος πρós αναζήτηση «λύσεως» του έκκλησιαστικού προβλήματος τόσο από τήν Έκκλησία (ή όποία, όπως είπαμε παραπάνω, τόν χρησιμοποίησε γιά νά τό «περιπλέξει» παρά γιά νά τό «λύσει») όσο και από τό Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων (πού έπικαλέσθηκε διά του Νομικού του εκπροσώπου στό Σ.τ.Ε ότι «δρομολογείται ή δρομολογήθηκε ήδη κάποια προσπάθεια... έξευρέσεως λύσεων») ήταν προσχηματικό. Τό δεύτερο άποδείχθηκε από τήν εξέλιξη των πραγμάτων. Μετά τήν άναβολή στη δικάσιμο τής 17ης-6-1995 αύθημερόν ό δικηγόρος των τριών μητροπολιτών κ. Δημήτριος Παπουτσιδάκης υπέβαλε στον Υπουργό Παιδείας έγγραφο μέ τό όποίο δήλωνε έκ μέρους των τριών τήν πρόθεσή τους νά συμμετέχουν σέ σοβαρό διάλογο (στη λύση πού δρομολογεϊ τό ύπουργείο) γιά νά βρεθεϊ μία «λύση αγάπης», σύμφωνα μέ τήν ύπόδειξη του Προέδρου του Σ.τ.Ε. Παρ' όλα αυτά ποτέ δέν προσκλήθηκαν (παρ' ότι βεβαίωσαν ότι περιήλθε τό έγγραφο στά χέρια τους).

Στό μεταξύ, και όσο πλησίαζε ή ήμερομηνία έκδικάσεως των ύποθέσεων των τριών μητροπολιτών στό Σ.τ.Ε. (9-6-1995), άρχισε ό Δωδώνης Χρυσόστομος -πού ήταν ήδη έκλεγμένος στη Ζάκυνθο- νά άντιδρά βίαια μέ σκοπό νά κατοχυρώσει τήν Ζάκυνθο, στην όποία εξέλεγε. Ό Παντελεήμων,

μή δυνάμενος νά πάρει Προεδρικό Διάταγμα γιά τήν μητρόπολη Ἀττικῆς, στήν ὁποία παράνομα ἐξελέγη (λόγω τῆς ἀποφάσεως ἀναστολῆς τῆς τοποθέτησής του ἀπό τό Σ.τ.Ε.), κρατοῦσε τό Προεδρικό Διάταγμα πού κατεῖχε στήν μητρόπολη Ζακύνθου. Ὁ φόβος τοῦ Χρυσοστόμου ἦταν τό ντόμινο τῶν ἐξελίξεων. Ἡ πιθανότητα δηλαδή στίς 9-6-1995 τό Σ.τ.Ε. νά ἀκυρώσει τήν ἐκλογή τοῦ Παντελεήμονα στήν Ἀττική καί ἔτσι νά βρεθεῖ πίσω στήν Ζάκυνθο καί ὁ ἴδιος νά χάσει τή μητρόπολη. Καί μόνο ἡ πιθανότητα γιά μιά τέτοια ἔκβαση τόν ἔκανε νά κινεῖ γῆ καί οὐρανό γιά νά νομιμοποιηθεῖ μέ Προεδρικό Διάταγμα. Μάζεψε ὅλους τούς τοπικούς παράγοντες τῆς Ζακύνθου, Νομάρχες, δημάρχους καί ἄλλους ἐπίσημους, νά ὑπογράψουν χαρτί στόν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας καί νά ζητοῦν νά ἐκδοθεῖ Προεδρικό Διάταγμα πού νά τόν κατοχυρώνει νόμιμο μητροπολίτη Ζακύνθου. Ἀντίστοιχες κινήσεις ἔκανε καί πρὸς τό Ὑπουργεῖο Παιδείας γιά νά ἐκδοθεῖ τό Διάταγμα ἐγκαταστάσεώς του.

Ἐπειδὴ ὅμως οἱ προσπάθειες δέν τελεσφόρησαν, βρῆκε πάλι τόν τρόπο νά ἀσκήσει μεγίστη πίεση στόν Παντελεήμονα. Πλησίασε τόν ἀσθενῆ Ἀρχιεπίσκοπο Σεραφείμ καί ἀπαίτησε ἀπ' αὐτόν νά στείλει στόν Παντελεήμονα τό παρακάτω ἔγγραφο (συνοδική ἐξουσιοδότησι):

«ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (115 21)

ΑΘΗΝΗ 31η Μαΐου 1995

Ἀριθ. Πρωτ. 1762

Ἀριθ. Διεκπ. 607

ΑΠΟΡΡΗΤΟΝ - ΕΠΙΕΤΟΝ

Πρὸς

Τόν Σεβασμώτατον Μητροπολίτην

Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονα.

Εἰς Κηφισίαν.

Σεβασμώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Ἦδη παρῆλθεν ἔτος ἀφ' ἧς ψήφοις κανονικαῖς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διά μεταθέσεως ἐκ

τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζακύνθου κατεστάθητε ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ἀττικῆς, μετάθεσιν ἡνπερ ἀσμένως ἀπεδέχθητε τελεσθέντος αὐθημερόν τοῦ Μικροῦ καί Μεγάλου Μηνύματος. Παρά ταῦτα καθυστερεῖ ἀδικαιολογήτως ἡ ἔκδοσις τοῦ σχετικοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἀναγνώρισεως καί καταστάσεως τοῦ εἰς διαδοχὴν τῆς ὑμετέρας Σεβασμιότητος ἐκλεγέντος Μητροπολίτου Ζακύνθου κ. Χρυσοστόμου, ἡ ἐκλογή οὕτινος ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ζακύνθου κανονικῶς καί νομίμως γενομένη ἀποτελεῖ πρόκριμα καί προϋπόθεσιν τῆς ἀμελλητί ἐκδόσεως τοῦ σχετικοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Πλὴν ὅμως ἡ ἐν ἰσχύι ὑπαρξίς Π.Δ. ἀναγνώρισεως καί καταστάσεως ὑμῶν ὡς Μητροπολίτου Ζακύνθου ἀποτελεῖ βάσιμον αἰτίαν τῆς ἄχρι τοῦδε καθυστερήσεως, διὰ τὴν ἔκδοσιν Π.Δ. ἀναγνώρισεως καί καταστάσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ζακύνθου κ. Χρυσοστόμου, χωρὶς νά ἀποδεχώμεθα τὰς φημολογουμένας παρεμβάσεις πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς σκοπίμου καθυστέρησεως.

Διὰ τοὺς ἐν τοῖς ὑπερθεν διαλαμβανομένους λόγους, ἀλλὰ καί εἰς ἐκτέλεσιν σχετικῆς Συνοδικῆς ἀποφάσεως καί πρὸς ἄρσιν τοῦ ἀδιεξόδου, κ α λ ο ὅ μ ε ν τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα ὅπως πάραυτα δι' ἐγγράφου καί σαφοῦς δηλώσεως αὐτῆς παραπηθῇ ἀπερκραστῶς πάσης ἀξιώσεως ἐπὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζακύνθου καί νῦν καί ἐν τῷ μέλλοντι, ἀνεξαρτήτως τῆς νομικῆς ἐμπλοκῆς τῆς καταστάσεως ὑμῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ἀττικῆς, τὴν ὁποίαν βεβαίως ἀπευχόμεθα.

Ἐν ἀντιθέτῳ περριπτώσει, μὴ σαφοῦς τοποθετήσεως ὑμῶν ἐπὶ τοῦ προκειμένου θέματος, θέλομεν μετά λύπης βαθυτάτης εὐρεθῇ ἐν τῇ δυσκόλῳ καταστάσει ὅπως ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν καθηκόντων ἡμῶν ὡς Τοποτηρητοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀττικῆς, καλέσωμεν ὑμᾶς, ὅπως ἀπόσχητε πάσης ἐνεργείας ἐν τῇ διαποιμάνσει τῆς προμημονευθείσης Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐφ' ὅσον ἡ ὑμετέρα Σεβασμιότης θέλει ἐπιλέξῃ τὴν ἐφαρμογὴν μόνον τῶν νομίμων καί οὐχί

των κατά προτεραιότητα κανονικών.

Ἐπὶ πᾶσι δέ τούτοις, κατασπαζόμενοι τὴν ὑμετέραν Σεβασμότητα ἐν Κυρίῳ, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

† Ὁ Ἀθηνῶν Σεραφεῖμ, πρόεδρος

Ο ΑΡΧΙΠΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

† Ὁ Διαυλείας Δαμασκηνός»

Νά τό ποῦμε ἀπλά. Μέ δυό λόγια στό ἔγγραφο αὐτό ὁ Ἀρχιεπίσκοπος λέγει:

Ἐπίσκοπε Παντελεήμονα,

-ἐκλέχθηκες μητροπολίτης Ἀττικῆς μέ κανονικές ψήφους!

-ἀποδέχθηκες τὴν ἐκλογή σου μέ τό μικρό καί μεγάλο μήνυμα πού ἔδωσες στή Σύνοδο.

-ἀλλά καί ὁ μητροπολίτης Χρυσόστομος ἐξελέγη κανονικά καί νόμιμα στήν μητρόπολη Ζακύνθου! Γιαυτό καί ἀπαιτεῖται «ἀμελλητί» (!) ἡ ἐκδοχή τοῦ Προεδρικοῦ τοῦ Διατάγματος ἐγκαταστάσεως στήν Ζάκυνθο.

-ὕπάρχει ὁμως ἐν ἰσχύι τό Προεδρικό Διάταγμα τοῦ Παντελεήμονα στή Ζάκυνθο!

-τό Διάταγμα αὐτό εἶναι ἡ βάσιμη αἰτία γιά τὴν καθυστέρηση ἐκδόσεως Διατάγματος ἀναγνώρισεως καί καταστάσεως τοῦ Χρυσοστόμου στή Ζάκυνθο.

Καί ἡ λύση τοῦ δράματος (δραματική γιά τόν Παντελεήμονα):

Σέ ἐκτέλεση συνοδικῆς ἀποφάσεως (ἀνύπαρκτη ἀπόφαση, γιατί ἡ ΔΙΣ δέν συνεδρίασε) σέ καλοῦμε «πάραυτα» μέ ἔγγραφη δήλωση νά παραιτηθεῖς ἀπὸ τὴν μητρόπολη Ζακύνθου «καί νῦν καί ἐν τῷ μέλλοντι», ἀνεξάρτητα μέ τὴν νομική ἐμπλοκή στήν μητρόπολη Ἀττικῆς.

Καί ἡ ἀπειλή: Σέ ἀντίθετη περίπτωση (πού θά ἐπιλέξεις τὰ νόμιμα καί ὄχι τὰ κανονικά!), μέ βαθύτατη λύπη, ἐγώ, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος καί τοποτηρητὴς στή μητρόπολη Ἀττικῆς (!), θά σέ καλέσω νά ἀπέχεις ἀπὸ κάθε ἐνέργεια στή διαποίμανση τῆς μητροπόλεως αὐτῆς.

Καί μόνο αὐτό τό κείμενο περιγράφει τὴν πλήρη σύγχυση στὰ διοικητικά πράγματα τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, στήν

ὁποία ὁδήγησαν οἱ αὐθαίρετες καί παράνομες πράξεις τῆς διοικήσεως καί οἱ σκοπιμότητες τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐξουσίας. Τό πᾶζλ πού καταδεικνύει τὴν παντελὴ ἔλλειψη ἐλέγχου ὁλοκληρώνεται μέ τό παρακάτω δημοσίευμα, πού ὁ Σεραφεῖμ ἀρνεῖται ὅτι ἔγραψε αὐτό τό κείμενο καί ἰσχυρίζεται ὅτι τοῦ ὑπέκλεψαν τὴν ὑπογραφή του (ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ 3-6-1995):

«Ὁ Σεραφεῖμ δέν ἀναγνωρίζει

τὴν ὑπογραφή του

Τοῦ Γ. Ν. Παπαθανασόπουλου

ΜΕΤΑ τὴ χθεσινὴ ἀποκάλυψη τοῦ «Ε.Τ.» γιά τό ἔγγραφο βόμβα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, κ. Σεραφεῖμ, αὐτὸς ἀνέκρουσε πρῶτα καὶ ἀρνεῖται τὴν πατρότητά του, ἀφήνοντας μάλιστα αἰχμές ὅτι ὑπεκλόπη ἢ ὑπογραφή του!

Στό ἀπίθανο αὐτό ἔγγραφο ὁ Ἀρχιεπίσκοπος φέρεται νά καταργεῖ τό συνοδικό σύστημα τῆς Ἐκκλησίας, νά ἀποδέχεται πλήρως ὅ,τι ἐπὶ εἴκοσι ἐννιά χρόνια ἀρνεῖται, δηλαδή ὅτι ἡ Πολτεία ἔχει δικαιώματα στὴ διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας καὶ νά ἐκβάλλει ὠμά τόν ψηφισμένο ἀπὸ τὴν Ἱεραρχία μητροπολίτη Ἀττικῆς, κ. Παντελεήμονα.

Σέ τηλεφωνικὴ ἐπικοινωνία πού εἶχε χθὲς τό πρωὶ ὁ ἀρχιγραμματέας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐπίσκοπος Διαυλείας, κ. Δαμασκηνός Καρπαθάκης, μέ τό μητροπολίτη, κ. Παντελεήμονα Μπεζενίτη, τοῦ διαβίβασε τὴν ἐντολή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου νά θεωρήσει ὅτι δέν ἔλαβε ποτέ τό ἔγγραφο, νά μὴ τό λάβει ὑπόψη του καὶ νά μὴ στείλει ἀπάντηση!

Ὁ ἴδιος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἔκανε στὸν κ. Παντελεήμονα τὴ βαρύτερη καταγγελία ὅτι δέν γνώριζε τό περιεχόμενο τοῦ ἐγγράφου καὶ προφανῶς ὑφάρπασαν τὴν ὑπογραφή του τὴν περασμένη Τρίτη, 31 Μαΐου, ἡμέρα πού ὑφίσταται τὴν ἐπώδυνη δοκιμασία τῆς αἰμοκάθαρσης καὶ ὁ ὀργανισμὸς του εἶναι πολὺ ἐξασθενημένος! Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀρχιγραμματεία τῆς Ι.Σ. ὑποστήριξε πὼς δέν γνώριζε τὴν ἀποστολὴ τοῦ ἐγγράφου, ἂν κι αὐτὸ εἶχε ἀριθμὸ πρωτοκόλλου.

Ἐξάλλου, σέ ἐπικοινωνία πού εἶχαμε μέ

τόν μητρ. κ. Παντελεήμονα μᾶς ἔκανε τό βαρύτατο ὑπαινιγμό ὅτι ἐμπνευστής καί εἰσηγητής τοῦ σέ βάρος του ἐγγράφου εἶναι ὁ μητρ. πρώην Δωδώνης καί ψηφισμένος ἀπό τήν Ἱεραρχία γιά τή Μητρ. Ζακύνθου, κ. Χρυσόστομος Συνετός.

Ἐπί τῆς οὐσίας τοῦ «ἀρχιεπισκοπικοῦ» ἐγγράφου ὁ κ. Παντελεήμονας μᾶς τόνισε ὅτι οὐδέποτε θά παραιτηθεῖ ἐκουσίως κεκτημένου δικακώματός του, δηλαδή νά διατηρεῖ ἑνεργό το Π.Δ. καταστάσεώς του στή Μητρόπολη Ζακύνθου, διότι ἀλλῶς κινδυνεύει, ἂν οἱ ἀποφάσεις του Σ.Τ.Ε. εἶναι ἀρνητικές γι' αὐτόν, νά γίνει σχολάζων, χωρίς μητρόπολη καί χωρίς μισθό. «Ὁ κ. Χρυσόστομος (Συνετός) πρέπει νά ἀντιληφθεῖ ὅτι ἡ ἐκκρεμότητα τῆς τοποθέτησής του στή Ζάκυνθο θά παραμείνει ἕως ὅτου λυθεῖ πακέτο τό ἐκκλησιαστικό ζήτημα», μᾶς εἶπε χαρακτηριστικά ὁ κ. Παντελεήμων, κι ἐπομένως, ἂν τό Σ.Τ.Ε. δέν ἐπιτρέψει τήν ἐκδοση Π.Δ. τοῦ ἰδίου γιά τή Μητρόπολη Ἀττικῆς, δέν πρόκειται νά ὑπάρξει Π.Δ. γιά τή Μητρόπολη Ζακύνθου».

Δημοσιεύματα τῆς ἐποχῆς ὑπογράμμισαν καί μιᾷ δευτέρῃ παράμετρο: τήν σπουδή τοῦ πρώην Δωδώνης νά εἶναι παρῶν στό παιχνίδι τῆς διαδοχῆς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Τόν Ἀπρίλιο τοῦ 1995 ἀπεβίωσε (50 μέρες πρό τῆς ἐκδίκασης τῆς 9ης-6-1995 τοῦ Σ.Τ.Ε.) καί ὁ νομικός σύμβουλος τῆς Συνόδου Λιλαῖος. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Σεραφεῖμ σκόπιμα στή Σύνοδο (ΔΙΣ) τῆς 17ης-5-1995, ὅταν τέθηκε τό θέμα τοῦ διορισμοῦ νομι-

κοῦ συμβούλου, εἶπε: «ἄς τό ἀφήσουμε γιά ἀργότερα». Ἔτσι ὅταν τόν ἐπόμενο μήνα θά ὀριζε τόν νομικό σύμβουλο, νά παρουσιαζόταν στό Σ.Τ.Ε., νά δηλώνει ὅτι μόλις διορίστηκε καί νά ζητοῦσε καί πάλι ἀναβολή. Καί ἐνῶ προειδοποιήθηκε ἀπό τόν δικηγόρο τῶν τριῶν ὅτι ἔχει χρόνο ὁ νέος νά ἐνημερωθεῖ, ἐκεῖνος μέ τήν κωλυσιεργία ἔφτασε τόν Ἰούνιο νά ζητάει τήν ἀναβολή (ἐπαναλαμβάνοντας καί τό γνωστό παραμῦθι τῆς ἐπιλύσεως τοῦ θέματος μέ ἐπιτροπή). Τελικά δόθηκε καί πάλι ἀναβολή γιά τήν 13η-10-1995.

Στό μεταξύ, τούς μήνες Μάιο, Ἰούνιο καί Ἰούλιο χήρευσαν οἱ μητροπόλεις Ναυπάκτου, Ἐλασσώνος καί Σάμου. Ἔτσι, μόλις ὁ Ἀρχιεπίσκοπος πέτυχε τήν ἀναβολή στό Σ.Τ.Ε., ἀντί νά δώσει λύση ἐκκλησιαστική, ὅπως ὑποσχέθηκε, προχώρησε καί σέ νέες παράνομες ἐκλογές, μέσα στό κατακάλοιρο (στίς 19-7-1995), στίς τρεῖς αὐτές μητροπόλεις. Τοποθέτησε μάλιστα στίς μητροπόλεις αὐτές ἀνθρώπους πού ἦταν προσδεδεμένοι στό ἄρμα τῶν τριῶν ὑποψηφίων γιά τόν Ἀρχιεπισκοπικό θρόνο (στή Ναύπακτο τόν Ἱερόθεο Βλάχο –τοῦ Ἱερώνυμου, στήν Ἐλασσώνα τόν Βασίλειο Κολόκα –τοῦ Ἀνθιμου καί στή Σάμο τόν Εὐσέβιο Πιστολή –τοῦ Χριστόδουλου). Ἡ προσπάθεια ἦταν σαφῆς, νά εὐρύνει τό μέτωπο κατὰ τῶν τριῶν μητροπολιτῶν παίρνοντας συμμάχους του τούς τρεῖς ἐπιδόξους διεκδικητές τοῦ θρόνου. Ὅλοι αὐτοί μέ τόν γνωστό Κωνσταντῖνο Φαρανῆτο θά ἔδιναν τήν τελική μάχη γιά νά καταπνίξουν τό δίκαιο τῶν τριῶν μητροπολιτῶν. Οἱ τρεῖς βέβαια προσέφυγαν καί κατὰ τῶν ἐκλογῶν τῶν τριῶν αὐτῶν μητροπολιτῶν, ὡς παρανόμων (δέν μετεῖχαν στήν Ἱεραρχία πού τούς ἐξέλεξε οἱ τρεῖς νόμιμοι μητροπολίτες).

Τό κλίμα λίγο πρίν τήν ἐκδίκαση τῆς 13ης-10-1995 στό Σ.Τ.Ε. ἦταν πλέον ἐρηκτικό, καί προοιωνίζε νέα δεινά γιά τήν Ἐκκλησία.

Ἀρχ. Εἰρηναῖος Μπουσδέκης

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Διμηνιαῖο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς Ἐνημέρωσης

Κωδικός 2360

Ἰδιοκτήτης-Ἐκδότης

ὁ Ἀρχιμανδρίτης

Εἰρηναῖος Μπουσδέκης

Διεύθυνση

190 11 Αὐλῶν-Ἀττικῆς

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ

Ἰωαννίνων 6, Μοσχάτο

ISSN 1790-482X

Σύνοψη τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ δράματος

Τό παρακάτω κείμενο τοῦ Θεσσαλιώτιδος Κωνσταντίνου ἀπευθύνεται πρὸς τόν μητροπολίτη Ἀνθιμο, πού τόν Σεπτέμβριο τοῦ 1995 ἀνέλαβε νά ἀκούσει τούς 3 καί νά εἰσηγηθεῖ λύση τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ. Μέ ἡρεμο καί γαλήνιο τρόπο ὁ ἀγιασμένος γέροντας τοῦ περιγράφει στό γράμμα αὐτό τήν ἀπαρέσκειά του γιά τή στάση τῆς Συνόδου μέ τόν ὀρισμό συνεχῶν ἐπιτροπῶν, πού, ἀπό ὅ,τι ἔδειξαν τά γεγονότα, ἀποσκοποῦσαν στή μή λύση τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ προβλήματος 5 χρόνια μετά τίς ἀποφάσεις τοῦ Σ.τ.Ε. Καταδικάζει ἐπίσης μέ σφοδρότητα τήν πλήρη ἀδιαφορία τῆς Συνόδου γιά τήν διαποίμανση μεγάλου πλήθους ἀκατήχητων ἀνθρώπων (σέ Φάρσαλα καί Δομοκό), ἀλλά καί γιά τήν κανονική ἐκτροπή τῶν προσωποπαγῶν μητροπόλεων (στή Γουμένισα καί τήν Καλαμπάκα κατανόησαν τήν κανονική ἐκτροπή, ἀφοῦ ἐγκαταστάθηκαν στίς προσωποπαγεῖς αὐτές μητροπόλεις).

Συγκινητική στό κείμενο εἶναι καί ἡ ἀλληλεγγύη στούς δύο συναγωνιστές του Ἱεράρχες, Νικόδημο καί Θεολόγο. Δέν δέχεται μεμονωμένη δική του ἀποκατάσταση, χωρίς τήν ἀποκατάσταση ἐκείνων.

Ο ΚΑΝΟΝΙΚΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΙΩΤΙΔΟΣ & ΦΑΝΑΡΙΟΦΕΡΣΑΛΩΝ

Κ Ω Ν Σ Τ Α Ν Τ Ι Ν Ο Σ

320 04 ΑΡΑΧΟΒΑ - ΒΟΙΩΤΙΑΣ

18/9/95

Πρὸς τόν Συνοδικόν Μητροπολίτην
Ἀλεξανδρουπόλεως κ.κ. Ἀνθιμον,
εἰς Ἀλεξανδρούπολιν.

Ἀγαπητέ μου ἀδελφέ κ. Ἀνθιμε,

Ὅπως πληροφορήθηκα ἀπό τόν καθημερινό Τύπο, σάν συνοδικός Ἱεράρχης ἀνέλαβες καί πάλιν πρωτοβουλία γιά τή ρύθμιση τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ θέματος καί μάλιστα, ὅτι θά ἔλθεις σέ ἐπικοινωνία μέ τούς τρεῖς ἐνδιαφερομένους Ἱεράρχας γιά συνεννόηση, προκειμένου στήν Ἱ. Σύνοδο νά εἶσαι περισσότερο συγκεκριμένος. Γιά τή δική μου περίπτωση ἔγραφαν οἱ ἐφ-

ημερίδες ὅτι θά τακτοποιηθῶ στήν «προσωποπαγή» Μητρόπολη Φαρσάλων.

Ἐπειδή πέρασε ἀρκετός καιρός καί πλησιάζει ἡ ἡμέρα τῆς συνεδριάσεως τῆς Ἱ. Συνόδου καί ἀκόμη, ἐπειδή δέν εἶχα καμμιᾶ ἐπικοινωνία μαζί σου, ἔρχομαι διά τῆς παρούσης νά σημειώσω μερικές ἀνησυχίες μου.

Γιά τό ἴδιο θέμα, ἄγιε ἀδελφέ Ἀνθιμε, εἶχες ἀναλάβει ἐπίσης πρωτοβουλία, μέ τή ρητή ἐντολή μάλιστα τοῦ υγιαίνοντος τότε Προκαθημένου κ. Σεραφεῖμ καί ἐνθυμεῖσαι ὅτι εἶχες τήν εὐγενή προθυμία καί μέ ἐπεσκέφθης, νοσηλευόμενον τότε στό νοσοκομεῖο Κληρικῶν, γιά τήν διακρίβωση τῶν προθέσεων μου. Τό αὐτό ἔκανες, ὅπως ἐπληροφορήτην, καί μέ τούς

λοιπούς διωχθέντας Αρχιερείς. Συγκινήθηκα τότε για την πρωτοβουλία σου και έκανα κάθε δυνατή υποχώρηση για τη γεφύρωση του χάσματος. Όμως την όλη εκείνη, αγαθή ως πιστεύω, πρωτοβουλία σου ο Αρχιεπίσκοπος την πέταξε στον κάλαθο των άχρηστων και όρισε άλλη έννεαμελή επιτροπή...

ΔΥΟ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΙ

Είναι καιρός νά σέ πληροφορήσω, άγιε άδελφέ Άνθιμε, ότι παρόμοιο ενδιαφέρον μέ τό δικό σου για την αποκατάστασή μου σέ «προσωποπαγή» Μητρόπολη έδειξε διά τηλεφωνικής επικοινωνίας και μάλιστα μέ πολλά επιχειρήματα και ο Σεβασμιώτατος Δημητριάδος κ. Χριστόδουλος, φερόμενος ως υποψήφιος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών...

Ακόμη μεγαλύτερο ενδιαφέρον έδειξε και ο Μητροπολίτης Θηβών και Λεβαδείας κ. Ιερώνυμος τηλεφωνικώς και γραπτώς. Και ο δεύτερος φερόμενος ως υποψήφιος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών...

Μέ συγκινεί τό ενδιαφέρον και ή ξεχωριστή πρωτοβουλία ενός εκάστου εκ των τριών σας και επειδή πλησιάζει ή ήμέρα της συνεδριάσεως της Συνόδου και δέν είχα καμμία νεώτερη επικοινωνία μαζί σας μετά τά τελευταία αθηναϊκά δημοσιεύματα, έρχομαι νά σέ παρακαλέσω σάν έντεταλμένο της τελευταίας αυτής πρωτοβουλίας νά γνωρίζεις τα έξής νεώτερα:

1. Η ΔΙΑ ΔΙΧΟΤΟΜΗΣΕΩΣ

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΜΟΥ

Είναι ή πέμπτη αυτή Επιτροπή πού επιχειρεί την αποκατάστασή μου διά

διχοτομήσεως. Άλλά οί Κανόνες δέν προβλέπουν λύση διά διχοτομήσεως, και δέν άναφέρουν τίποτε περί «προσωποπαγούς» Μητροπόλεως. Έξάλλου τό παράδειγμα της «προσωποπαγούς» Μητροπόλεως Αγίας άφησε για όλους μας πολλά φαιδρά διδάγματα και μεγάλη έντροπή για τούς κατοίκους της Αγίας. Άλήθεια άγιε άδελφέ, για γηροκομίο μέ στέλνουν σέ μιά «προσωποπαγή» Μητρόπολη;...

Μά γιατί νά τό ξεχνάμε; Ο άντικανονικός Μητροπολίτης στην Καρδίτσα κ. Κλεόπας δηλώνει και άπειλεί ότι δέν παραχωρεί «ουδέ σπιθαμήν γής». Θά χρειαστούν μήπως καιάλιν τά ΜΑΤ της Λαρίσης για νά εγκατασταθώ στην «προσωποπαγή» Μητρόπολη Φαρσάλων;

Άδελφέ μου κ. Άνθιμε, έσύ σάν πνευματικός άνθρωπος μπορείς νά καταλάβεις ποιά ψυχική όδύνη αισθάνθηκα όταν σύ ο ίδιος, σάν υπεύθυνος στην πρώτη εκείνη διακανονιστική επιτροπή, και μαζί σου πολλοί εύλαβείς Ιεράρχαι και ιδιαίτερα ο Πνευματικός μου, μέ υπεχρέωσαν νά αποδεχθώ τη διχοτόμηση και την άπεδέχτην! Έκτοτε εύρίσκομαι στη δεινή κατάσταση πέντε (5) ολόκληρα χρόνια νά ακούω από τά πνευματικά μου παιδιά της Θεσσαλιώτιδος; Σεβασμιώτατε Κωνσταντίνε, σέ ποιά χέρια μās εγκαταλείψατε!!! «Ο νοών νοεΐτω»...

Όμως, όταν μετά τίς κατάπτυστες συντακτικές πράξεις, πού επί δεκαεπτά (17) ολόκληρα χρόνια δέν μου έπέτρεπαν νά διαποιμαίνω την κανονική Μητρόπολή μου, ήλθε τό Συμβούλιο της Έπικρατείας και μετά την

απόφαση της όλομελείας του, μου παρήγγειλε νά αναλάβω τὰ καθήκοντά μου καί ὡς νόμιμος πλέον Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων, ὁ Κύριος γνωρίζει καί οἱ εὐλαβεῖς Καρδιτσιῶτες μαρτυροῦν, ὅτι δέν ἀνέλαβα τότε τὰ καθήκοντά μου γιά νά «μὴν πεθάνω τὸν ἕξι (6) χρόνια μεγαλύτερό μου μητροπολίτη κ. Κλεόπα», ὁ ὁποῖος ἐπέμενε, καί ὡς ἀντικανονικός καί παράνομος, νά παραμένει στή Μητρόπολη διαποιμαίνων ταύτην, ὡς κανονικός καί νόμιμος Μητροπολίτης.

Βλέπετε λοιπόν ἀδελφέ μου κ. Ἄνθιμε, ὅτι ἀπὸ τὴν πρώτη πρωτοβουλία σας τοῦ '90 μέχρι σήμερα δέν ἄλλαξε τίποτε στήν περιοχὴ Φαρσάλων.

2. ΝΟΜΙΜΗ ΚΑΙ ΜΟΝΙΜΗ

Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ

ΦΑΡΣΑΛΩΝ ΚΑΙ ΔΟΜΟΚΟΥ

Πολύ σᾶς παρακαλῶ, μελετήσατε τὴν πρότασή μου αὐτὴ καί, εἶμαι βέβαιος, θὰ βρεῖτε σ' αὐτὴ ἐκκλησιαστικό φρόνημα καί πατερικὴ διέξοδο.

Ἡ δυνατότης δημιουργίας νέας Μητροπόλεως Φαρσάλων καί Δομοκοῦ θεραπεύει σοβαρές ποιμαντικές ἀνάγκες.

Ἡ ἐπαρχία Φαρσάλων εἶναι τελείως ἀπομακρυσμένη ἀπὸ τὸ κέντρον τῆς Θεσσαλιώτιδος καί ἐξυπηρετεῖται νομαρχιακῶς, ἐκπαιδευτικῶς, νοσηλευτικῶς καί εὐρύτερα κοινωνικῶς ἀπὸ τῖς γειτονικὲς πόλεις Λαρίσης καί Βόλου. Οἱ κάτοικοι λοιπόν τῶν Φαρσάλων, πόλεως καί χωρίων, μετὰ τὴ μεταπολίτευση ξεσηκώθηκαν μέ δημοψηφίσματα καί μέ χιλιάδες ὑπογρα-

φῶν καί ἐζήτησαν τὴ δημιουργία ξεχωριστῆς Μητροπόλεως στὰ Φάρσαλα. Ὡς γνώστης ὁ ὑποφαινόμενος τῆς ὅλης καταστάσεως, υἱοθέτησα τοὺς ἀγῶνες τους, γιατί ἦταν χειροπιαστό τό δίκιο τους. Εἶχα προσωπικὴ πείρα ὅτι διακόσιες εἴκοσι τρεῖς (223) ἐνορίες, διασκορπισμένες ἀπὸ Ἄρτα μέχρι Βόλο καί ἀπὸ Καρπενήσι μέχρι Λάρισα, ἦταν ἀδύνατο νά διαποιμανθοῦν. Καί, ἐπιβάλλεται νά σημειώσω, ὅτι πάρα πολλά χωριά ἐπὶ τῆς Ἀρχιερατείας μου ἐκεῖ, γιά πρώτη φορά εἶδαν «Δεσπότη» στὸν τόπο τους. Ὅμως, ἀπογοητευμένος ἀπὸ τὸ τρενάρισμα τῆς ἀποκαταστάσεώς μου καί ἀπὸ τὴν ἄπονη ἐγκατάλειψη τοῦ περιουσίου αὐτοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ, τῆς περιοχῆς Φαρσάλων, ἐπέστρεψα πρό τινων ἡμερῶν διὰ συστημένης ἐπιστολῆς μου ὅλον τὸν φάκελον τῶν χιλιάδων ὑπογραφῶν τῶν κατοίκων πόλεως καί ἐπαρχίας Φαρσάλων, πού μου τὸν εἶχαν ἐμπιστευθεῖ οἱ πρωτεργαταί τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ αὐτοῦ κινήματος, τὸν ἐπέστρεψα λέγω εἰς τὸν Δήμαρχον τῆς πόλεως αὐτῆς μέ τὴ θερμὴ παράκληση νά διασφαλίσουν τίς περιφρονημένες ὑπογραφές διαμαρτυρίας τοῦ λαοῦ τῶν εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς Δημαρχίας, ὡς ἱστορικὴ μαρτυρίαν τῆς καταπνίξεως τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος ἑνὸς ἀπορφανισμένου κόσμου, πού ζητοῦσε πνευματικὸν πατέρα καί ἡ Διοικοῦσα Ἐκκλησία ἐπὶ Ἀρχιεπισκοπείας κου Σερραφείμ τοῦ τό ἀρνήθηκε.

Ἡ πίστις μου στή λύση μονίμου Μητροπόλεως ἐνισχύθηκε καί ἀπὸ τὴν προσάρτηση τῆς ἐπαρχίας Δομοκοῦ στήν ἐπαρχία Φαρσάλων, ὅπως ἐπὶ

πέντε (5) ολόκληρα χρόνια διατυμ-
πανίζεται από τούς ρυθμιστάς του
ἐκκλησιαστικοῦ θέματος. Γιατί τώρα,
ἀδελφέ Ἄνθιμε, ἀποσιωπάτε τήν
προσάρτηση τῆς ἐπαρχίας Δομοκοῦ,
ἀπομεμακρυσμένη καί αὐτή ἀπό τήν
τεραστία Μητρόπολη τῆς Λαμίας τήν
καί γειτνιάζουσα μέ τά Φάρσαλα; Οἱ
δύο αὐτές ἐπαρχίες θά νοικοκύρευαν
μιά ὠραία Μητρόπολη!...

Σᾶς παρακαλῶ, δώσετε τέρμα σ'
αὐτή τή διεγκυστίνδα καί χαρίσατε
σέ ὅλους τή χαρά τῆς δημιουργίας
μῆς σωστής, βιωσίμου, μόνιμης καί
νόμιμης Μητροπόλεως Φαρσάλων καί
Δομοκοῦ.

Ἄλλως γιατί νά λησμονεῖτε ὅτι θά
μποροῦσα νά ἀρνηθῶ καί ἐγὼ τή δι-
χοτόμηση, ὅπως ἔκαναν οἱ ἀψεγάδια-
στοι Μητροπολίται Λαρίσης καί Ἀττι-
κῆς κ.κ. Θεολόγος καί Νικόδημος;

3. ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΙΣ

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΜΟΥ

Κατά τό διάστημα τῶν εἰκοσιένα
(21) ἐτῶν τῆς ἐξορίας μας, οἱ τρεῖς ἐν-
απομείναντες Ἀρχιερεῖς ἐδοκιμάσαμε
ἀπό κοινοῦ πίκρες καί ἀδικίες ἀπό
ἀδελφούς μας «ἀρμοδίους»... ἀλλά
καί ἀνέκφραστες πνευματικές χαρές
ἀπό τά ἀπορφανισμένα πνευματικά
μας παιδιά, μέ τήν υἱική ἀφοσίωσή
τους καί τήν ἀβραμιαία ὑλική συμπα-
ράστασή τους.

Ἡ ἐν Χριστῷ πολυετής αὐτή συμ-

πόρευση καί τῶν τριῶν μας, μετά τήν
ἀναίτια καί ἄδικη ἐκθρόνισή μας, μέ
ἐμποδίζει νά ἀποδεχθῶ τυχόν μεμονω-
μένη τήν ἰδικήν μου ἀποκατάσταση,
ἔστω καί μέ τούς ἀνωτέρω ὅρους. Ση-
μειῶνω τά τελευταῖα, διότι μοῦ ἐπρο-
τάθη τοιαύτη λύσις ἐπειδή ὁ ὑποφαι-
νόμενος ἀπεδέχθη τήν διχοτόμηση...
Ὅμως ὁ ἀφηνιασμός τῶν «μοιχεπιβα-
τῶν» μέ ὑπεχρέωσε νά πάρω τή θέση
τοῦ «οὐκ ἔξεστί σοι ἔχειν τήν γυναῖκα
τοῦ ἀδελφοῦ σου».

Παρακαλῶ λοιπόν τήν ἀγάπη σου
νά εἰσηγηθεῖ κοινή μεταχείριση καί
γιά τούς τρεῖς μας.

Παρ' ὅλες τίς πληγές μου, ἅγιε ἀ-
δελφέ Ἄνθιμε, εὐελπιστῶ ὅτι θά ἐπι-
στρατεύσεις πολλά ἀληθινά καί δί-
καια ἐπιχειρήματα, γιατί γνωρίζεις
καλά καί τούς τρεῖς μας καί, ἂν δώσεις
σωστά τή μάχη σου, τό πλήρωμα τῆς
Ἐκκλησίας θά σοῦ συμπαρασταθεῖ
γενναῖα καί θά σοῦ ἐκφράζει ἐς αἰεί
τήν εὐγνωμοσύνην του. Ἡ ἀποφευκτέα
ἀποτυχία σου στή Δευτέρα αὐτή πρω-
τοβουλία σου θά στοιχίσει καί σέ
σένα πολύ. Εἶσαι πιστός, εἶσαι προ-
σοντοῦχος, εἶσαι νέος, ἔχεις σθένος...
Εὐχομαι ὀλόψυχα νά χρησιμοποιή-
σεις τά ἰσχυρά αὐτά ὅπλα σου...

Σέ κατασπάζομαι ἐν Κυρίῳ. Ὑμέτε-
ρος ἀδελφός.

† Ὁ Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων
Κωνσταντῖνος

Ἡ «Ἐλευθέρη Πληροφόρηση» στό διαδίκτυο.

Διεύθυνση: www.el-pliroforisi.gr

Καί οἱ Ἐκδόσεις «Σπορά» στό διαδίκτυο

(γιά μιά γνωριμία μέ τό συγγραφικό ἔργο τοῦ

Μητροπολίτου Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος Νικοδήμου)

Διεύθυνση: www.spora.gr